

nen til at gennemføre det, man havde sat sig for at gøre, og som man havde lovet danskerne. Der mangler stadig noget.

Dansk Folkepartis årelange, indædte kamp for en anstændig udlændingepolitik har endelig båret frugt, og Danmark har cementeret sin position som Europas foregangsland på dette område. Meget arbejde er blevet sat i gang for at rette op på 20 års fortvivlende udlændingepolitik, og selv om Dansk Folkeparti i hvert fald ikke kan lastes for noget som helst af det, der er sket i fortiden, er det alligevel os, der er i fuld gang med at rydde op, og det er et arbejde, vi har påtaget os med stor glæde.

Tænk over det: Hvis den daværende statsminister havde fået den firkløverregering, han tiggede vælgerne om at give ham forud for valget den 20. november 2001 – tror statsministeren så, at hr. Nystrup Rasmussen havde fået sat det nødvendige arbejde i gang med hr. Jann Sjursen som vicestatsminister og måske fru Mimi Jakobsen som flygtningeminister? Jeg tvivler.

Kl. 13.35

Befolkningen skal vide, at havde statsministeren fået sine hede ønsker om en firkløverregering opfyldt dengang, havde vi stadig haft 2.000-3.000 flygtninge på vej ind over Danmarks grænser hver evig eneste måned, og katastrofen ville være fortsat. Befolkningen skal vide, at uden Dansk Folkeparti var der ikke sket en tøndel på udlændingeområdet, men takket være os skete der noget, og takket være de danskere, som dengang i november 2001 sagde, at nu kan det være nok, er der blevet taget et stort, stort skridt fremad.

Men vi skal altså også videre, og sommerens og efterårets mest påtrængende opgave for regeringen bliver at få de flygtninge, der ikke længe har behov for beskyttelse i Danmark, sendt hjem. Lige nu er der primært tale om de afghanske flygtninge, men det gælder også flygtninge af alle andre nationaliteter, som intet har at gøre her landet.

Integrationsministeren kundgjorde for en uges tid siden, at nu er der hul igennem til Afghanistan. Det er egentlig utroligt, at det i vore dage tager så lang tid at få skabt en telefonforbindelse til udlandet eller at få møde i stand, men nu er der altså hul igennem og tillykke med det.

Men så vil vi godt vide: Hvornår afgår det første fly, hr. statsminister? Hvert år anvender vi flere millioner kroner på genopbygningsarbejde, humanitær bistand og sikring af freden i Afgha-

nistan efter Talebanstyrets fald. Der er stadig danske militære styrker derude, som sørger for lov og orden, og det er naturligvis ikke andet end rimeligt, at de afghanske flygtninge rejser hjem og giver en hånd med ved genopbygningen af deres eget land.

Vi mener det meget, meget alvorligt, når vi siger i Dansk Folkeparti, at flygtninge skal tilbage til deres hjemland, når de ikke længere har behov for beskyttelse her. Der er stor folkelig opbakning til det, og det politiske flertal er på plads, så hvorfor nøler man egentlig? Integrationsministeren har sagt om de afghanske flygtninge, at i sidste ende bliver de tvangshjemsendt. Det løfte skal regeringen holde, og det vil vi holde regeringen fast på.

Det er vigtigt, at det danske folk nu oplever, at regeringen viser handlekraft i denne sag. Det er nemlig min helt klare opfattelse, at regeringens håndtering af sagen bliver helt afgørende for dens mulighed for at fortsætte i næste valgperiode. Det er i øvrigt en udbredt misforståelse, at det er statsministeren, der bestemmer, hvornår der skal være valg – det kunne også være Dansk Folkeparti, den mulighed er der jo også – men bare rolig, foreløbig har vi grund til at være tilfredse med den statsminister, Danmark har p.t.

Kan nogen for resten huske, hvordan udlændet hylede af forargelse, da den nye regering trådte med Dansk Folkepartis støtte, og hvordan udlandets heftige forargelse forstummede fuldstændig i takt med, at stramningerne på udlændingeområdet faktisk kom til at virke efter hensigten? Men som sagt venter vi med utålmodighed på, at det første fly letter fra Kastrup Lufthavn.

For Dansk Folkeparti er det helt afgørende, at alle, der bor eller opholder sig her i landet, kan færdes i tryghed. Vi vil ganske enkelt ikke finde os i andet. For 4 år siden satte Dansk Folkeparti for alvor fokus på, at volds ofre skal hjælpes, og at volds mænd skal straffes. Vores kampagne »Tryghed nu, volden ud af Danmark« havde en gavnlig effekt, ikke mindst i og med at vi begyndte at tale om den tiltagende utryghed.

Flere lovstramninger blev naturligvis resultatet af den gode kampagne, og det var alt sammen udmærket og tiltrængt. Men desværre tyder noget på, at regeringen nu igen er ved at miste lidt af grebet om lov og orden. Vi oplever i disse måneder en optrapning af den vold og terror, som især er blevet indvandrerbandernes kendetegn. Specielt københavnske indvandrer-